

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Seruitus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

forma expressa conspicitur. Apud Antonium part. 1. sermone. 78.

Melissa. Pii Pontificis. Sicut qui longo tempore coniecti in vinculis fuerint, si postea solvantur, ob vinculorum consuetudinem, nequeunt ambulare: Ita qui sermonem diutius aliter exierunt, si quando loquendum ex improbitate fuerit, commutescunt. Epistolarym lib. epist. 414.

Romyli. Quemadmodum vas facile sono & tinnitu: hic homo sermone probatur. Apud Ant. in Meliss. part. 1. serm. 48.

Demosthenis. Vt in speculis vultus figura: sic in colloquiis animi character cernitur. Apud Max. serm. 15.

Plurarchi. Vt ædium ostio carentium, & crumenarum absque vinculis nulla est utilitas: Ita multo magis oris claustro carentis nullus est vius. in Moral.

Vt in calamitatibus firmissimi atque optimi amici desunt vtiliter: sic & sermones optimi. in Moral.

Qui in Platone & Demosthene nihil querunt, nisi puritatem Atque sermonis, Quid aliud agunt, quam ut, qui in pharmacia nihil amant, nisi fragrantiam & nitorem, vim purgandi seruandiq; negligunt? in Moral.

Erasmus Roterdami. Quemadmodum Protogenes Pictor Apellem ex vnica linea cognouit, nunquam aliqui visum: Ita ex vnico responso ingenium & prudentiam viri deprehendit, qui sit ipse sapiens. in similib.

Vocem agnoscesimus hominem, facie non conspecta, nam sua cuique vox: Ita ex oratione licet hominis vitam coniectare. in similib.

Nonnulla rursus copiosius gignit vinum, sed vetustior melius: Ita plura loquuntur iuuenes, sed vtiliora scies. in similib.

Taurus autem, cum sit pusillus, tamen bouem vocem imitatur: Ita nonnulli, cum res sint exigui, tamen loquuntur reges ac satrapas. in similib.

Thrueri. Vt placet vbiq; cibus citi saturitatem: sic sermo intera sobrietatem. in apoph. 114.

¶ HIEROGLYPHICA.

Sermonis efficaciam persudendique vim ostentare veteres si voluissent: Mercurii simulacrum grandiori etate, barbarum & effæto propemodum corpore, natura tamen obicentius excitata, eaque tantum parte validissimum faciebant. Pier. Val. lib. 34. pag. 323. A.

Sermonem vero inanimem ostendere volentes, Mercurium eundem iuniori specie ac profus impubi cum effinxissent, attracta illi pudentia vel desidentia faciebant. In his enim, qui nondum ex ephibis excessissent, infæcundam & imperfectam esse orationem animaduertent: vt pote quo ætas illa ad prudentiam nondum esset idonea. Pier. Val. 34. p. 323. B.

Oculum etiam iuuenis sermone esse hieroglyphicum apud sacerdotum Ægyptios: sermonem ipsum dupliciter considerari. Vno modo, quatenus a natura loquendi facultatem consequuntur: altero, quo in hoc vel illud idioma linguam insectimus, & in proprio artem & elocutionem adhibemus. Illum simplicem sermonem per linguam tantum figurari: sed si cultum & elegantiam accessisse inuenire vellent: linguæ oculum sublingueum subiciendum. Pier. Val. 34. p. 306. E.

Vide, Oratio, pro sermone, & tit. de Lingua.

Seruitus.

¶ DEFINITIO. ET ETYMOL.

Seruitus, Græce δαδου, as, n, & δδου, s, s, seruis dicitur. Seruitus Heb. Hebbodhab. Dicitur seruitus & cultus, a verbo Habhadh, seruiuit alicui tanquam seruis hero suo, coluit, opus seruile fecit. Cognationem habet cum verbo Habbar, mutuatus est: nam vti alicuius seruitute, est mutuari eius laborem. Est autem seruitus humana institutio iuris gentium, qua quasi Domino alieno contra naturam subicitur, Si habetur Inst. de iure personarum, s. Seruitus. Dicitur autem seruitus, quod in bello serui non necabantur, sed vni seruabantur. Eius diminutiuum est seruilus, & ab hoc seruilis, & aduerbium seruiliter: seruitus & seruitutem, quod in singulari est ipsa seruitus. Terent. Ego hoc tibi pro seruitia debeo conari manibus & pedibus. In plurali vero interdum ipsi serui. Sallust. Interca seruitia repudabatur.

¶ Loci Biblici.

Seruire duobus dominis impossibile. Matth. 6. v. 24. Seruire Deo, 10f. 22. v. 27. Deo & Dæmonibus, 2. Reg. 17. Serf. 18. Seruendum soli Deo, Exod. 23. v. 25. Deut. 6. v. 13. & 10. 12. & 11. 13. & 13. 4. Matth. 4. v. 10. Luc. 4. 8. 1. Tim. 1. 9. Vt seruiremus ei, redemit nos Christus, 1. Thess. 1. v. 9. Seruiamus inuicem Gal. 5. v. 13.

Seruitus ex peccato, Genes. 9. 25. Seruitus peccati, Ioan. 3. 34. Seruitus ex peccato, Genes. 9. 25. Serf. 18. 19. 22. Gal. 3. 13. 1. Pet. 2. 16. Rom. 6. Seruitus sanctimonie, Serf. 18. 19. 22. Gal. 3. 13. 1. Pet. 2. 16.

Seruitus pro conjugalis vinculi obligatione, 1. Corinth. 7. 15. seruitus & adoptionis spiritus, vocatur à Paulo ipse Spiritus sanctus. Roman. 8. 15. seruitus est circumcidi, Galat. 2. 4. seruitum Dei quale, Luc. 1. 74. à seruitute Diaboli liberati, Deuter. 5. 6. Legis, Hebr. 2. 15.

Seruitus quomodo à pueritia tractandus, Proverb. 29. vers. 15. 21. seruitus Hebraeus quousque deueniendus, & quomodo tractandus, Exod. 21. 2. Leuit. 25. 39. Deuteronom. 15. 32. Jerem. 34. 14. serui, qui perpetue se addidit seruituti, subula auris est perforanda, Exod. 21. 6. Deuter. 15. vers. 17. (Sicd Psalm. 46. 7. Hebr. 10. 5.) seruitus laudandus, vers. 15. 35. & 17. 2. & 27. 17. Serui nomen tribuitur etiam Christo, Esai. 42. v. 1. Matth. 12. 18. iuxta illud Philp. 2. v. 7. quatenus fuit Minister & quidem Prophetarum caput. Seruitus Dei, 29. vers. 18. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. Serui fidelis descriptio, Matth. 24. v. 45. mali, v. 48. seruitus Christianorum, 20. v. 25. 27. Seruitus Dei esse nequit, qui querit hominibus placere, Galat. 1. v. 10. Seruitus Dei Moyse, Num. 12. vers. 7. Seruitus fidelis, seruitus Abraham, Gen. 24. 2. &c. Seruitus omnium, Paulus, 1. Cor. 9. v. 19. Seruitus probus Iacob, Genes. 31. v. 39. Seruitus non est maior domino suo Ioan. 15. 20.

Serui Dei Israelitæ, Leuit. 25. 44. Serui Dei omnes nos, quibus talenta data sunt, Matth. 25. 14. Serui Dei sumus inutiles, Luc. 17. vers. 10. Serui Dei sumus, liberati à peccato, Ioan. 8. v. 36. Roman. 6. 22. Serui Diaboli, liberati per Christum, Deut. 6. 12. Serui Iudaeorum, peregrini, Leuit. 25. 44. Serui peccati, Ioan. 6. vers. 34. Serui Regis omnes, 1. Sam. 8. v. 17. Serui quales esse debent, Ephes. 6. vers. 5. Coloss. 3. v. 22. 1. Timoth. 6. v. 1. Tit. 2. vers. 9. 1. Pet. 2. vers. 18. Serui sumus iustitiæ, Roman. 6. v. 22. de seruis emendis, Exod. 21. 2. Deut. 15. 12.

Seruitum conditio, Eccl. 21. v. 20. 1. Corinth. 7. v. 21. 2. Timoth. 6. vers. 1. Seruitum & familiarum consolatio, & erga dominos ac dominas suas officium, Gen. 16. vers. 4. 6. 9. & 24. vers. 1. 2. &c. & 30. vers. 15. & 31. v. 4. & 59. v. 1. 6. Exod. 2. v. 2. 20. 2. Reg. 5. v. 20. 25. Prou. 14. 35. & 17. 2. & 19. vers. 10. & 29. 19. Ecclesi. 2. vers. 7. Eccl. 7. 22. & 10. vers. 28. Jerem. 34. vers. 8. Ioh. 2. v. 29. Luc. 12. vers. 37. 45. Ador. 12. v. 13. 1. Corinth. 7. vers. 22. Ephes. 6. vers. 5. 8. Coloss. 3. vers. 22. 1. Timoth. 6. vers. 1. Tit. 2. vers. 9. 1. Pet. 2. vers. 18. 19. Seruis Dei fides habenda, Exod. 4. vers. 5. Deuteronom. 18. vers. 15. 2. Paralip. 20. vers. 20. Seruis Dei confirmatio necessaria. Exempla: Elias, 2. Regum. 1. vers. 15. Paulus, Ador. 27. vers. 1. 4.

SENTENTIA BIBLICA.

Seruitus diuina singularis.

Dominum Deum tuum timebis, & illi soli seruius. Deuteronom. 5. 6. & 10. Viquequo claudicatis in duas partes: Si Dominus est Deus, sequimini eum. 3. Reg. 18. Dominum Deum tuum adorabis, & illi soli seruius. Matth. 4. Nemo potest duobus dominis seruire: Aut enim vnum odio habebit, & alterum diliget, aut vnum sustinebit, & alterum contemnet. 6. Domino Christo seruite. Coloss. 3. Viri uobis.

Dixit Samuel ad populum: Nolite timere, vos fecistis vniuersum malum hoc: verumtamen nolite recedere à tergo Domini: sed seruite Domino in omni corde vestro. 1. Reg. 12. Timete Dominum, & seruite ei in veritate, & ex toto corde vestro. ibid.

Tu Salomon fili mi, scito Deum patris tui, & serui ei corde perfecto, & animo voluntario. 2. Par. 28. Seruite Domino in timore. Psalm. 2. Seruite Domine in lætitia, 99. Seruitus tuus sum ego, da mihi intellectum. 118. Ecce sicut oculi seruorum. Sicut oculi ancillæ, 138. Fili, accedens ad seruitutem Dei, ita in iustitia & timore, & præpara animam tuam ad tentationem. Eccl. 2. Seruitus meus es tu, elegi te, & non abieci te. Esai. 41. Quis vestram habens seruum: arantem aut pascentem boues, qui regresso de agro dicat illi: Statim transi, & recumbe: & non dicit: Para quod cenem, & præcinge te, & ministra mihi: donec manducem & bibam, & posthæc tu manducabis & bibes? Nunquid gratiam habet seruo illi, quia fecit, quæ ei imperauerat? Non puto. Luc. 17.

Sic & vos, cum feceritis omnia, quæ præcepta sunt vobis, dicite: Serui inutiles sumus: quod debuimus facere, fecimus, ibid. Liberati à peccato, serui facti estis iustitiæ. Humanum dico, propter infirmitatem carnis vestræ. Sicut enim exhibuistis membra vestra seruire immunditiæ & iniquitati ad iniquitatem: ita nunc exhibete membra vestra seruire iustitiæ in sanctificationem. Roman. 6.

Nunc soluti sumus à lege mortis, in qua detinebamur: ita vt seruiamur in nouitate Spiritus, & non in veritate literæ. 7. Sic nos existimet homo vt ministros Christi. 1. Cor. 4.

Non estis vestri. Empti enim estis pretio magno gloriamini portate Deum in corpore vestro. 6. Cum liber essem ex omnibus, omnium me seruum feci, vt lucrifacere. 9.

In omnibus exhibeamus nosmetipsos sicut Dei multa patientia. 2. Cor. 6. Regnum immobile suscipientes, habemus gratiam, pro seruiamus placentes Deo, cum metu & reuerentia. Heb. 12. Vos scitis à prima die, quia ingressus sum Asiam, quatenus cum per omne tempus fuerim, seruiens Deo cum omni timore. Ador. 20.

Salutaris.

Custodit Dominus animas seruatorum. Psalm. 97. Filii seruatorum tuorum habitabunt, & semen eorum in dirigitur. 102. Perdes omnes, qui tribulant animam meam, quatenus ego sum. 143. Ecce intelligit seruis meus, & exaltabitur, & eleuetur, & limis erit valde. Esai. 52. Nunc liberati à peccato, serui autem facti Deo, habitetum vestrum in sanctificationem, finem vero vitam æternam. Roman. 6.

Seruitus malus profectum Domini negligit. Quis est omnipotens, vt seruiamus ei? Job. 21. Huiuscemodi Christo Domino nostro non seruiamus. ventri. Rom. 16.

Malum pena incurrit.

Si dixerit malus seruis in corde tuo: Moram facit Dominus venire: & cæperit percutere confertus suos, manibus & bibat cum ebriolis: veniet Dominus serui illius in derisum, & hora, quia ignorat, & diuidet eum, partem partem eritis. Matth. 24.

Ille seruis, qui cognouit voluntatem dominici sui, & non eundem voluntatem eius, vapulabit multis: qui autem non cognouit, & fecit digna plagis, vapulabit paucis. Luc. 12. Seruitus peccati in seruitute.

Amen amen dico vobis, quia omnis, qui facit peccatum, est peccati. Ioan. 8. An nescitis, quoniam cui exhibetis vos seruis ad obediendum serui estis eius, cui obeditis, siue peccati ad mortem, siue iustitiæ ad vitam. Roman. 6. Libertatem illis promittentes, quum ipsi serui sint peccati. A quo enim quis superatus est, huius & seruis. 2. Pet. 2.

Homini damnosa.

Seruis non manet in domo in æternum. Ioan. 8. Non regnet peccatum in vestro mortali corpore, vt etiam concupiscentis eius. Rom. 6. Quum enim serui estis peccati, liberi fuisistis iustitiæ. Quis ergo fructum habuistis tunc in illis, in quibus tunc erantibus finis illorum mors est. ibid.

Seruitus humana onerosa.

Euigilans Noe ex vino, quum didicisset, quæ fecerat seruis minor, ait: Maledictus puer Chanaan, seruis seruatorum tribus suis, Genes. 9. Due gentes sunt in ventre tuo, & duo populi (aut Domini & beccæ) ex tuo ventre diuidentur. Populusque populum tuum maior seruiet minori. 25. Eme nos in seruitutem regiam, & præbe femina, vt cultore redigatur terra in solitudinem. 47. Manus fortium dominabitur: quæ autem remissa est, seruiet.

Seruitus bonus fideliter operatur.

Filio dolo nihil erit boni: seruo autem sapienti profectus actus, & dirigitur via eius. Prou. 14. Seruis sapiens dominabitur filius stultus. 17. Seruo factato liberi seruiet. Eccl. 10. Serui obedite dominis carnalibus cum timore & tremore, sicut Domino, sed non in simplicitate cordis vestri, sicut Christo: non ad oculum seruietis, sed hominibus placentes, sed vt serui Christi. Eph. 5. Serui obedite per omnia dominis carnalibus, non ad oculum uiuentes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis vestri, sicut Domino. Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, & non hominibus, scientes, quod à Domino accipietur mercedem hereditatis. Coloss. 3. Quicumque sunt sub iugo serui, dominos suos omnia benignos arbitrentur, ne nomen Domini & doctrina blasphemetur. Qui autem fideles habent dominos, non contemnunt, quatenus tres sunt, sed magis seruiant, quia fideles sunt & delectantur. 1. Cor. 7. Seruis dominis suis subditos esse, in omnibus placentes, contradicentes, non fraudantes, sed in omnibus fideles & stendentes. Tit. 2.

PC

POLYANTE

A domini mundi rebus habet manus.
 Odi mendacem, non possum ferre protervum,
 Nec tu lusorem crede placere mihi.
 Odi qui multum sese mihi lacando premit.
 Alterius famam qui lacrando premit.
 Displicet indotilis nimium mihi displicet ille,
 Qui multo semper murmure iussi facit.
 Non est quod durum, non est quod liti amantem,
 Contantum non est invidiam, quod amem.
 Assentatorem non plane dilige, nec qui
 Desista fuerit deditus atque gula.
 Quis toleret famulam domini secreta volentem
 Scire, quis elatum, multiloquumque, ferat?
 Fallacem fugio seu tartara, dentis, cultum
 Ingenium hominem moribus esse, volo.
 Claudianus.

Si metui si prava repis, si duceri iras:
 Seruiti patere tugum, poteris iniquas
 Interius leges, tunc omnia iura tenebis,
 Si poteris rex esse tui.

Lucretius.
 Maxima quaeque domus servitus plena superbis,
 Idem in Meleagio.

Ως ἂν δὲ δέλεος, δειπνῶντος κερύκεος δαδῶν, καὶ δειπνῶντος δέλεος
 εὐμαρὶ δέλεος!

Quam incunda res est servus, bonos dominos nanciscis:
 Et dominis servum in adibus benevolam!

Euripides in Alcmaeon.

Μίτρι τοῖς δέλεοις δειπνῶντος δέλεος.

Δέλεος γὰρ ἔστι δειπνῶντος δέλεος.

Ei dicitur in Menandri.

Sermo domini tui in nobis insistentur.

Sermo enim in nobis insistentur.

Quod heros fuerit in emmodum.

Idem in Eurythio.

Πιστὸν καὶ εὖ καὶ καλῶς δειπνῶντος.

Τοῖστον ἔστι καὶ καλῶς δειπνῶντος.

Sophocles.

Ei dicitur in Menandri.

Est corpus servum sit mens in manu libera.

Nemobonus servus est.

Anth. dog. a. r. iacob. Bil. l.

Oppressis quoties iussis dicitur nanciscis.

Non est panis supplicium meriti.

Sed servus fides suo tui examine crederis.

Nec servile gratia libera corda iugum.

Solus peccator servit male qui licet amplo

Utatur regno, sat miser est famulus:

Quem mens carnalis, nimium dominante tyranno,

Toi servus seipris dedita, quod vultis.

Plucian Pleud.

Plagiora hominum genera, quorum haud quidquam in

mentem venit, sic recte faciunt,

At cum est occasio data, tunc, clepe, rape, hoc est eorum opus,

Sic manuelis lupos apud onces relinquere, quando domus eius

foedit.

¶ PHILOSOPHICÆ SENTENTIÆ.

Δυδὸν γὰρ καὶ ἐξουδένεια, ὑπερβάλλουσα μὴ ἰσχυρῆ, πάρος, ἰσχυρῆ

τὸς δὲ ἴσχυρα, παναγὰς, κατὰ τὸν δὲ εὐδένεια, ἀμύτητος, δὲ ἢ τοῖς

ἠδὲ μύτητος. Οὗτος δὲ ἠδὲ μύτητος σαφῆς ὁ νόμος.

Tam libertas enim quam servitus, si modum excedat, pessimæ

sunt moderatæ vero, perquam bonæ. Est autem moderata servitus,

quæ Diis obnoxia fuerit: immoderata, quæ hominibus. Deus

vero hominibus sobrius lex est. Plat. in legib.

Οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲν, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἴσου ἄριστος ἰσχυρῆ.

Quinquam servituti etiam dominus laude dignus fieri nequit.

Idem legum 6.

Πεδὸς δὲ, ἢ βασιλεὺς, καὶ τὸ δὲ εἰς θυμὸν βιάλλει, ὡς τῶν μὲν κερύκεος

τῶν ἀνδρῶν καὶ κερύκεος δέλεος φιλίπει γὰρ ἀνδρῶν, τοῖς δὲ κερύκεος κερύκεος.

Præterea, o Rex, & istud considerabis, quod bonis hominibus ma

li serui obtingere solent: malis vero boni. Herodotus l. 3.

Qui circa mores actionesque servorum nihil unquam facit impie,

nihil inique, atque ita in eis se servat immaculatum, ad producendas

virtutis fruges eris aptissimus. Idem quoque de domino & tyranno,

omni potentior aduersus imbecilliores recte dici potest. Casti-

gandi cædendique semper iure sunt serui, neque ita monendi ut li-

beri, ne molliores fiant. Alloguuntur omnis ad se uos quodammodo

imperiū sit, neque iocus vllus cum ipsis seu foeminis siue masculis ha-

beat: quod multum stultæ facientes, dum delicatius eos nutriunt,

difficiliorem vitam & sibi ad impediendum, & illos ad obediendum reddunt. Plato in 6. de Legibus.

Τοῖς δὲ παρὰ φύσιν δόκει τὸ δειπνῶντος, ἵνα γὰρ τῶν μὲν κερύκεος

τῶν δὲ κερύκεος, φιλίπει δὲ δὲ κερύκεος, δειπνῶντος δὲ κερύκεος, φιλίπει

Videtur nonnullis esse dominatio præter naturam. Iure

que institutum est, ut serui habeantur aliqui, liberi autem natura

nullum profus esse discrimen, prouide nec esse institutum, quando

non abest violentia.

At enim cum sine necessariis impossibile sit vivere. At bene

re, nam & in artibus necessarium est propria inesse instrumenta

opus modo confici debeat. Eque in re familiaris idem conueniens

re in confesso est. At τὰς ἀνάγκας τῶν μὲν κερύκεος, τῶν δὲ κερύκεος

est, Instrumenta autem alia inanimata sunt, alia animata, quæ

gubernatori clauus inanimatus est, is autem, qui priorum generum

animatus (minister enim instrumenti speciem gerit in artibus)

opes in instrumentis sunt, quæ ad vitam sunt necessaria, & præ-

Commoditatum copia, & seruus animata est possessio, quæ

omnis est quasi institutum, modo munus, quod indeter-

quod præsentiter, ex. ut possit, ut quemadmodum: quæ

si stuas, aut Vulcani tripodas (quos inquit Poeta in præ-

prælia Deorum venisse) sic & effines tarent, & plectra in

farenchaid esse sane, quod vel architecti, ministris, vel

uos requiescunt. Arist. 1. Politicor. inquit.

Seruitutem esse omnium potestatem non modo bellorum, sed

mortis fugiendum, & celeberrimis authoribus pronuntiatum

Spinosa vita est, & multis obicibus præpedita, quomodo

Imperator, Libertatis incomparabile pretium est, contentum

quoque, nam & iure civili serui pro nullo habentur, nec capere

immo vero etiam misericordiam. Etenim, quid miseris, aut

quam addici alicui, & qui vitæ, & necis in te habeat potestatem

si quid acquiras, domino acquiras. S. d. & vates totum

Odysseus, & tota canit: ἦ μιν γὰρ τὸ ἀέθριον ἀπαιτῆται ἄνευ

Αἰγῶν, ἢ τὸ ἄν μιν κερύκεος δέλεος κερύκεος. Quid autem

virtutes perire confirmat, quem se uultis obullant necesse

factum puto, seu prementis, cum qua se Diu quidem

tur) pugnant: siue educatione praua, seu vitioque, postea, ut

plurima serui de prima malitiae ac viciatæ nota sunt, dicitur

quod furem appellatio indicat, & quia malis moribus bonum

lingua proterua, ab hoc fere genere veraculis nuncupantur.

dira excoerata supplicia ad reprehendam æstimationem

scenæ audacie vim proruptam, nimio plus gratulantes, nec

ni perniciem subinde affulrantem: quæ cum materiam

(ut sic loquar) iegeret habuisse videri potest. Cal. Rhod. l. 1.

¶

Οἱ ἀγαθοὶ εὐκταί, ἢ δὲ ἀγαθοὶ οἱ παρὰ φύσιν ἰσχυρῆ

θυμῶν.

Boni famuli, liberi sunt: improbi vero liberi multis cupidi

seruiunt. Bion in 1. de seruitute.

Οὐκ ἔστι μίση τὸ σκῆνος καὶ, ἀλλὰ πρὸς ἀλλ.

Seruis ut partibus corporis, alio ad aliud utere. Democritus.

Oportet seruis dare operam, & victum iustitiam, ut

mercede impossibile est dominari. Vetus autem est maximus

Impossibile est, negligentiibus de malis, seruis loqui

rist. 1. Oeconom.

Quis neget, omnes leues, omnes cupidos, omnes denique

bos esse seruos? An ille liber mihi videtur, cui multa imperia

leges imponit, præscribit, verat, iubet quod videtur, qui nihil

peranti negare potest, nihil recusare audeat? Si possit, dicitur

vocat, veniendum: si ciceri abeundum: si minatur, excoercentur

Ego vero non istum modo seruum, sed nequissimum seruum

iam si in amplissima familia natus sit, appellandum puto. Quæ

eorum seruitus dubia, qui peculi cupiditate nullam obedi-

recusat durissimam seruitutem? hereditatis spes, quæ in

serui non non suscipitur? quem nram locupletis erant

obierunt? Loquitur ad eius voluntatem: que quod deest

facit, assentatur, assidet, iuratur. Quid horum est liber? Quis

serui non incitatus? Quid iam illa cupiditas, quæ dicitur esse

honoris, & imperii prouinciam, quæ dura est domini

imperiola, quam venientis. Iudex vero quantum habet

tum, quo timere nocentes afficit. An non est omnis necesse

omnis an debilitas? an humilis & facti timiditas seruitutis

Paradox.

Seruitus esse ex his videtur, quæ præter naturam sunt. Bion

Imperator, item & Iureconsultus Pomponius, ff. de venen-

rerum significatione. Florentius ff. de statu hominum. Seruitus

constitutio iuris gentium, quæ quis dominio alieno contra

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

subiicitur. Serui ex eo appellati, quod captiuos veniunt. Imper-

pugna erit. Noua quotidie crimina proferantur ac purgantur, & inter partes sedes oportet. Index actus ex domino, non potes litigium domo expellere, litigantes potes, D. Obsideor famulis, sine quibus vivere nequeo, quid agam? R. Si co vq; peruerum est vt sine hostibus tuis esse non audeas: paucitate illorum, ac vtilitate tibi cofule. Pelle formosus, pelle comptos, ac callidos, pelle vel facie tibi placentes, vel ingenio, vel genere. Inter paucos, eoq; hebetes atque incultos tutius ages, non quia meliores, sed quia minus auluri, quod velut hyeme serpentes coacta vis veneni, atq; vitilis inertia torpor obstrinxerit. Denique hac summa est, vt in seruo sola quidem, aut certe prima fides aestimanda sit. Si quid hac in parte pretuleris, crede mihi magno cum fenore vitiorum, qualiscunq; illa breuis tibi veniet voluptas, quia sane pertrata est fides, proximum remedium ipsa, ipsa, quam dixi paucitas vilitatq;, non plus habebas boni, sed minus audaciae.

De seruitute. D I A L VII.

Do L.

Seruus in hanc vitam intratur. R. Ne doleas, liber egrediere, velis modo, sicut multi qui ex diuerso intrantur liberi, serui exhibent. Di. Seruiter natus sum. R. Liberaliter vive, meliore tui parte liberum esse nil prohibet, vna est peccati seruitus grauissima, sed qua premeret nescit multos. Illam excute, libereris. D. Seruum fieri vult fortuna. R. Potest velle contrarium. Et si moribus vitior, scis quid speres. Nosti monstrum illud, nesci ludos & praestigias, non liber modo, sed domini tui dominus fieri potes, quanquam quid velis, aut quid nolis, nihil ad rem, vt in exorabilis (quod interdum est) nullum illa tamen in animum ius habet. In omni autem aduersus illam certamine ab illius hoste potendum auxilium. Saepe quem fortuna seruum, liberum virtus fecit. D. Seruio premor graui. R. Iugum qui fert volens, leue efficit. Ostendam tibi leuamen vincum, ac peculium in mortale, dominique tui, quamuis potentis, arbitrio exemptum, quod te liberum, atq; ipso domino ditorem faciet. Sapientia studio incumbit, illare in libertatem affert, dictum Catonis est Cicero. Primum: Solum sapiens liber est, ea scilicet libertate, qua certior nulla est. D. Sub durissimis dominis vitam traho. R. Nulla remelius, quam fide & obsequio mollicentur, & fortassis adeo, vt quod multis accidit inde tibi ventura sit libertas, vide te seruum iugis, foras & aliunde. Hunc siquidem temporalis dominus liberat, hunc aeternus. Scis quanto periculo Malchus imas heri periequentis euaserit, sed euasit tamen, interim de se transiit, cum libertate sollicitudinem amisisset, quid nisi vile damnatum voces? Multis serua libertatem amissile, quid nisi vile damnatum voces? Multis serua libertatem curarum est. Qui hoc excusserit, illud ferat aequanimis. Huc tu seruus, huc vni es deditus, immo hic tibi. Hic tuus est dominus, immo procurator tuus. Noa habebis honores equidem, nec labores publicos, non simulatum studium, non forensibus procellis, & consiliis, volubilitate rotaberis, non nauigij tarditas, non agri sterilitas, aut annonae caritas te torquebit. Has molestias domino tuo linquens, saepe illo dormies vigilante. D. Difficilis & imperiosus est dominus. R. Non sine causa illi in fortem obuensisse te in animo tuo pone. Quicquid agitur iustum iubet, Deum ipsum iubere credito. Sin iniustum aliquid, maioris domini meminisse conueniet, qui vt te ad honesta, quamuis difficilia, seruum patitur, sic ad inhonesta vili liberum. Sic intelligo, quod gloriosorum terrae, veraeque fidei principum alter seruos dominis carnalibus obedire per omnia, alter vero subditos esse in omni timore dominis praecipit. Illud adiciens, vt hoc non tantum bonis & modestis exhibeant, sed etiam dycolis, neque enim de domino iudicare seruum decet, sed mores eius qualiscunq; perferre. Quo enim immior dominus, eo clarior patientia serui est. Et haec est gratia, cuius apud horum alterum fit mentio, nec tamen vt mores pati, sic & imperia exequi semper oportet. Sunt enim, quae iustissime recensentur, sed imperio domini superioris aduersa sunt. Cui si conferatur hic tuus dominus, non domini sed conferuus habebitur. Sic ergo per omnia dominis obediant serui, si iusta praecipunt, non difficultas retrahat, non labor, non obsequia, vel negata praemia, vel (quod in rebus amarissimum) irrogata supplicia. In omnibus obediant, modo iniustitia, atque inhonestas ab fuerit, alioqui contra macia, & libertas, atque ipsi iunctus & iugis iniquis praecipit ac turpibus opponendus est, seruan dumque memoriter, quod praemissorum, alter ait, qui cum seruos obedire per omnia dominis praecipisset, addidit, non ad oculum seruientes, quasi hominibus placentes, sed in simplicitate cordis timetes dominum. Ex his vides, status tui conditio quemam sit. Noa totus est seruus, qui ad magna imperia cogi nequit. D. Superbo domino seruo. R. Quid scis, an ille superiori tuo domino seruiat? Fortan vxori meretriculae, forsan his ipsius, quibus imperat. Quo suorum seruorum seruus vndique cernimus: Postremo (quae durissima omnium est seruitus & ipse tibi, hoc est, vitus & passionibus ac violentis

affectibus suis serui. Quid vis dicam? pauci in veritate sunt, si qui sunt, eo istis laboriosior vita est, quo alior. Multo enim multoque facilius fidelis serui quam iusti regis implere. Diocletiani iam priuati, & de praetorio iudicamus, & capite docti dictum memorabile est. Nihil difficilius quam bene serui, propter quod videri potest ipsum quidem imperium dimittere, gignitur fortem tuam letus amplectere, fucam taceor, & imperium sem, sed facilem ac tranquillam, nisi forte hoc taceor taceo, meae me fors impulit. R. Libens facio quod oportet, & vtilis que notissimum, & accersitibus humanis affluunt. Cupias quodcumq; necesse est, sic vni ipsam necessitatem fortunae sarcinam patienter, quam quia etiam sponte tibi alios seruitio liberaret tibi seruitium delegere. In quibus seruitus Paulini nomen. Nolam praesulis, cuius sponserat, tuis exitus felix, vt dicit, fuit. Quidam paruo se pretio veniens serui effecti suos dominos peccatis vinculis abo. Sacramentum reducere libertatem, in quibus Serapion quidem, eremicola nobilitatis. Hae tibi magis exempla praestant lamenta Experire & tu tale aliquid, quo vel vilius aliter vilius, bi saltem seruitus tua fit. Non id quidem, quod non habes, sed eo quod habes bene vti sapientis est. Illud dominus hoc paucis. D. Mortali domino moralis seruo. R. Immo, iure incipit, ille tibi & libertatem spondet, & regnum, quo hoc statu nec h. nescis artibus operam dare, nec sperare, vt vitium. Et Terentius seruus fuit, & dicitur haud seruum, genies, & comediae scriptor haud serui, quo & libertatem inter potarum ductus meruit locum. Quo modo ego tui huius animae bonum seruitus impedit, quo nec ad omnem nec externam gloriam impedit, potest Platonem in seruo, latus, tamen (vt scriptum est) quia philosophus maior, eruditio generosa professio, quae maiorem domino seruum, haud dubie seruus eruditus eo maior in docto domino, liber maior est animus, & in libero corpore serua mentis, in seruo libera. Obstat seruus potest tibi tibi, quo & libertatem seruo respicit. An non virtus, non indolentia, necessitas, ceronis seruus fuit, sed his artibus libertatem adeptus, expatiioni iocis liberum posteris liquit. Non potest serui in seruo eruditus, aut feruor erit. Et philosophus aut orator, vt testis. Aliquando etiam dilectio seruo imperator & rex, ad regnum modo, & imperium ab hoc gradu parentum nouimus, sed ad caelum ipsum. Non potest seruus multum Deo potest, etiam si, endum est regere. De seruo omnium locus Angelorum, horrore demonum. Praeterea & seruus hominis esse potest, atq; ita caelestibus terretus nihil nocet. D. Seruus sum. R. Si semper fuit, non seruus lenat. Si minus, spera potest seruum non esse, quod quae fueris. D. Seruus sum. R. Si spera mali finem, in manu spera si desperas patientia. Neq; malum malo cumules, neq; impaeruaente scientia volenti, quae totis humane demerita. Sed certe nihil est desperandum. Si cuncta defuerint, quae te inuito domino dissoluat ac liberet.

ΑΡΟΡΗΤΗΓΜΑΤΑ.

Diogenes. Erat Diogeni seruus nomine Manes, si gisset a domino admonerunt amici, vt fugitum in seruum ridiculum, inquit Diogenes, si Manes abiq; Diogenes abiq; Manes abiq; Mane vivere non possit. At multi seruos in seruo viciantur. Diogenes spectabat vsum. Melior autem est, qui paucioribus eget. Nolebat itaq; hic seruo viciantur. Laer. l. 6.

Idem. Quum esset emptus Diogenes, perinde quod si emptus emisset, dixit illi: Vide vt iustis meis pareas. Cumq; illi seruum, significans rem praepostere agi, si seruus imperatoris medicum, inquit Diogenes, emisses ager, non illi praeterea temperas; an diceres, vno seruo? hic seruo corpore seruo, aut scilicet seruo rei medicus perito multo magis decet animum, aut scilicet seruo seruo, quum cum ara multum corpore, hoc philosophia praestat animo: illa medetur seruo, huius cupiditatibus. Quarto autem animus praestat corpore, huius morbi sunt, quam huius, grauiore. Laetius adiu, quum ne rogaretur, quo titulo vellet praedicari? siq; & eipsum imperare liberis: vbi vidisset praetereuntem quendam, huius, inquit, me vende: nam is eget Domino.

Idem dicebat, inter seruos ac homines malos praetereuntem, hil aliud interese, nisi quod mancipia seruiturum dominum, huius, inquit, me vende: nam is eget Domino. Antiquus. Quum Atheniensis seruum Antigonem, gratia, perinde vt iugenum in cuium numerum

Diogenes, Conspicatus delicatum quendam a seruo calcari. Nō- dum, inquit, iat beatus es, nisi te etiam abite gaudeat, id est, si mancus fueris. Laertius lib. 6. Vnum est Diogeni, non multo minus abur- dum, in calcatu abuti opera famuli, si quis ipse libi hoc praetere va- leat, quam si post exconcia am alium adhibeat famulum abitegen- do proderi. Quamquam intelligi potest & de abitegendo nato. Phi- lofopho Ethico podigiote delicia videbantur, ethnicum calcari a famulo (inquit Erasmus) At ego noui Christianum sacerdotem, ac Theologum, cui nullum esset membrum mancum, tamen aditurus arinam, famulos accerserat, qui tollerent iugula: item reuertus, qui alligarent. Id ego videns, sic mecum cogitabam: Vt- nam adelicet spectat Diogenes.

Demonax, videns quendam seruum suum crudeliter verberan- tem: Deline, ait, ne seruo tuo similis has. Iudicabit vir pudentis- mus, reuera seruum esse, qui affectibus suis imperare non possit. Eras. lib. 8. apoph.

Gorgo Ciconensis filia, cum videret Aristogoram a quopiam è fa- mulis calcari: Quis, inquit, pater! Hoipes iste manus non habet? Existimabat non terendas viri delicias, qui in eo abutebatur famuli opera, quod ipse ius manibus facere iis poterat. Et non pudet quosdam, quibus veliendis comendat, vix decem famuli iusticia- unt. Opus est famulo, qui vellem exoneraturus ioluc iugulas, qui foenum aut lanam porrigat exterius, ac minimo minus, qui abiter- gat. Eras. lib. 8. in Luc.

Gilius hospiti exceptus apud hominem durum & vndeconque facientem quatuor, qui ne dormire quidem famulis permittebat, sed alius alius operabatur noctu: eundem & ipse postea quum A- gurgentum venisset, iule pit, & conlocat famulorum puera (qui permulti erant) iuces & carycas distribuit. Interrogante autem ho- spite, vnde tot puera? a famulis meis dixit, mihi generantur. Voluit autem ostendere, ita tractandos esse seruos, vt ad procreandos etiam liberos legitime sint apti. Stob. ferm. 60.

¶ SIMILITUDINES.

Salusani Episcopi. Sicut solent hi, qui hostium terrore compulsi ad caeciliae conserunt, aut qui perditio ingenue incoluntatis ita- tu ad adijum aliquo desperatione contingunt. Ita & illi, qui habere amplius vel sedem, vel dignitatem suorum malum non queunt, iugo se iniquitate abiectionis adducunt in hanc necessitatem redacti, vt exactores non a rebus tantum suis, sed etiam a seipsis, ac perditis tecum omnia sua, & serum proprietate careant, & ius libertatis amittant. Et quidem quia ita inielix necessitas cogit ferenda vicum; erat extrema iors eorum, si non eilet aliquid extremum. Illud grauius & acerbius, quod additur huic malo seruitus malum. De Vere suato & prudentia Dei, lib. 3. fol. 30.

Plut. in cels. si mitem est seruire: Multo miserum est serui- re iis, quos non possis fugere. In Moral.

Rogero dicit. Vt attagen alias vocatis, captus obmurefuit: Ita qui- budam seruitus adiuit vocem, qui liberi loquebantur. Aut ipse loquuntur, aut canunt nonnulli: cogas, rictum. In similib.

Formice triticum arrodunt capite, qua germinare incipit, ne si- bi reddatur inutile: sic potentes, quo militis perpetuo viuunt, premunt, ne si emerierint, tedi seruitutis relinquunt aulam. Ibi- dem.

¶ BIBLICA EXEMPLA.

Seruatorum frugi exempla: Seruus Abrahæ, Gen. 24. v. 10. 11. Iacob, 30. v. 29. Ioseph, 30. v. 8. serui Dauidis, 2. Sam. 15. v. 15. Et hai, & qui cu- eo erant, v. 22. serui hominis peregrini profeti, Matth. 25. v. 16. 17. No- bilis cuiusdam serui, iunas habentes, Luc. 19. v. 15. 18. serui Cornelii, Act. 10. v. 7. seruatorum in re maia facilius obtemperantium exem- pla: Serui Pharaonis, Exod. 9. v. 34. 35. & 14. v. 5. serui Saulis, 1. Sam. 18. v. 22. 23. & 19. v. 11. & 26. v. 5. 7. Doce. Idumæus 22. v. 17. 18. serui Dauidis, 2. Sam. 11. v. 4. Iobab, v. 15. 16. & 24. v. 4. serui Abionis, 13. v. 29. & 14. v. 29. 30. ieniores Israel, 1. Reg. 21. v. 9. 10. 11. Viras sacer- dos, 2. Reg. 16. v. 11. serui Ios, 2. Paral. 24. v. 21. serui Nabuchodo- noloi, Daniel, 3. v. 19. 20. & c. curiosos Afluuii, Eijh. 3. v. 13. serui Ho- loserni, Luc. 6. v. 7. 8. latelites Herodis, Marc. 6. v. 17. Cultos car- cenis, Act. 16. v. 24. Seruatorum malorum, exempla Pincerna & pistor Pharaonis, Gen. 40. v. 1. serui Semei, 1. Reg. 2. v. 39. 2. Reg. 5. v. 22. serui Ios regis Iuda, 12. v. 20. 21. 2. Paral. 24. 25. serui Amonis regis Iu- da, 21. v. 22. 23. serui Afluuii, Eijh. 2. v. 21. serui um malorum decri- ptio, Matth. 24. v. 48. Luc. 12. v. 45.

¶ EXEMPLA HISTORICA.

Cum Cayna civis Peloponnesi cum Persis hostibus aduersus Græciam conuenisset, camque quantum in se fuit, Xerxi prodidit: ter: Græci oppido bello capti, vni que meretricis, Caynae, mu- lieres in seruitutem abduxerunt. P. Herodotus ex 2. Pers. libro 7. lib. 1.

Luc. 12.

